

Augsburg, 25. Mai 1561

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 277.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. D. Quatuor dierum interuallo, Clariss[ime] vir, binas abs te literas accepi. Adolescens Italiam petiturus me non conuēnit. Alteri, qui se Frobenium dicit, Cos. Hainzelius et ego damus operam vt prospiciatur. Ioachimi tui studia atque itinera secundet Deus. Quibus vt etiam Fuggerana nonnihil aura aspiraret, sedulò equidem sed infeliciter vt suspicor, dedi operam. Non dico impudentia, sed verecundia literarum tuarum multum ponderis, vt mihi persuadeo, habitura est. si in animum induxeris τοὺς σεαυτοῦ χείρους θεραπεύειν. Sed piget et pudet horum meminisse. Quare ad Chronogiam tuam venio, quae eo etiam nomine mihi gratior est, quod licet indignum ornare non es dignatus. Vix librum in manus sumpseram, cum chartas voluenti statim offertur BOLFIVS. Idem mihi acciderat antea in Epistolis Hessicis. nec multò pōst in Xylandri Plutarcho et Scaligeri poetica mihi accidit, siue ἡ τύχη siue ἡ φιλοτιμία nos adeò εὐρετικούς facit τῶν τῇ φιλαυτίᾳ ἡμῶν συναγορευόντων. Etsi Italogallus ille ἐσχηματισμένως φέγων μᾶλλον ἡ εἰλικρινῶς ἐπαινῶν, αἰνιττομένως ἔοικεν, ὅτι οὐ τῶν δεινοτήτων τὴν ποιητικὴν ὄντες, ἔτι χειρόνως τὰ τῶν ἑλλήνων μεταφράζομεν. Sed hoc ego non miror, illud miror, eum nationem nostram vlo quamuis tenui elogio dignatum esse. Sed ad Chronogiam tuam redeo. Ea me in vetere sententia mea confirmauit, vt τ' ἀκριβὲς, τῶν ἀπόρων, μᾶλλον δὲ τῶν ἀδυνάτων esse existimem. Errata verò corrigerem quae possim ego, quae te praeterierint? Vtinam vita et vires suppeterent ad errata mearum nugarum minuenda, in quo tua me recondita eruditio, et acutiss[imum] iudicium multum iuuare posset, si vna essemus. Nunc tot sunt quae mihi displiceant, vt ea perscribere sit infinitum. Sed si, quod cogito, successerit, vt Isocratem de integro meis auditorib[us] praelegam: frontem aliquando perfricabimus, et quid tibi certis de locis placeat (nisi molestum fuerit) exquiremus. Cos. Hainzelius libros a Neumarianis nondum recepit, sed expectat breui. Querela tua de libris veterum mutilis, iustissima est. Quos enim bonos autores habemus integrōs? et mira negligentia est τῶν νοθελλήνων, quorum φευδαπόγραφα οἱ σατράπαι ἡμῶν σωρεύουσιν. Id quod nuper in conferendis Cyrilli operibus κατὰ ιονιανοῦ καὶ περὶ τῆς γ' οἰκουμενικῆς ἐν ἐφέσῳ συνόδου non sine stomacho animaduerti: Nam Reuchlini codices vetusti multò integriores et correctiores inueni. Sed et haec et alia plura nos boni consulere necesse est. Has literas dedi D. Paulo Dolscio, quas se aut ipsum redditurum, aut cum Ioachimi tui literis quam primum ad te missurum pollicebatur. Vale. Augustae. VIII Cal[endas] Iunij. Anno 1561.

Hiero[nymus] Wolfius.

Henricus Stephanus diu decubuit, et nunc cum meliusculus est, impeditur cunctatione eius qui rem accelerare debebat, quò minus Xenophon et alij veteres graeci scriptores castigatius edat. Cos. Hainzelius et D. Moibanus officiosè te resalutant.